

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 262

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 aprilie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 274 din 18 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 1, art. 452 alin. 1, art. 453 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 276 din 18 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26, art. 27 și art. 28 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române	3–5
Decizia nr. 281 din 18 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală	5–6
Decizia nr. 288 din 18 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1)—(6) lit. a)—c) și alin. (7) și (8), art. 97, art. 98 și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	7–8
Decizia nr. 334 din 25 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.44. — Ordin al ministrului apărării naționale privind constituirea Consiliului miniștrilor apărării naționale	10
276. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 21/2007 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-RA, Regulile aerului, ediția 02/2006	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 274**

din 18 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 1, art. 452 alin. 1, art. 453 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 1, art. 452 alin. 1, art. 453 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Leader” — S.R.L. în Dosarul nr. 3.479/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.479/325/2009, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19, art. 21, art. 23 și art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** În dosarul menționat, având ca obiect o contestație la executare, contestatoarea Societatea Comercială „Leader” — S.R.L. a ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 1, art. 452 alin. 1, art. 453 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, în măsura în care: art. 399 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă permit formularea unei contestații la executare de către terțul poprit numai după începerea procedurii de validare a popririi împotriva acestuia; art. 452 alin. 1 din același cod instituie posibilitatea ca în cadrul executării silite să se înființeze poprirea asupra creanțelor probabile sau potențiale ale debitorului față de terțe persoane; art. 453 alin. 1 abilitază executorul judecătoresc să înființeze poprirea fără ca această măsură să fi fost încuviințată în prealabil de către instanța de judecată.

Judecătoria Timișoara, referindu-se, în considerentele încheierii de sesizare, la excepția de neconstituționalitate „invocată de contestatoare”, și indicând expres prevederile art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, și-a exprimat opinia în sensul netemeiniciei excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, acesta îl constituie art. 19, art. 21, art. 23 și art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă însă din considerentele încheierii de sesizare și concluziile scrise depuse de autorul excepției, îl constituie prevederile art. 399 alin. 1, art. 452 alin. 1, art. 453 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă. Astfel fiind, Curtea se va pronunța asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 1, art. 452 alin. 1, art. 453 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 399 alin. 1: *„Împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să înceapă executarea silită ori să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.”;*

— Art. 452 alin. 1: *„Sunt supuse executării silite prin poprire sumele de bani, titlurile de valoare sau alte bunuri mobile încorporate urmăribile datorate debitorului de o a treia persoană sau pe care aceasta i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.”;*

— Art. 453 alin. 1: *„Poprirea se înființează la cererea creditorului, de executorul judecătoresc de la domiciliul sau sediul debitorului ori de la domiciliul sau sediul terțului poprit”;*

— Art. 454 alin. 1: *„Poprirea se înființează fără somație, prin adresă însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, comunicată celei de-a treia persoane arătate la art. 452, înștiințându-se totodată și debitorul despre măsura luată.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, în art. 16 privind egalitatea în fața legii, în art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 126 privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport de aceleași dispoziții din Legea fundamentală și față de critici identice. În acest sens este Decizia nr. 1.674 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 10 februarie 2010, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, statuând, pentru considerentele acolo reținute, că dispozițiile art. 399 alin. 1, art. 452 alin. 1, art. 453

alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă nu încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, în art. 16 privind egalitatea în fața legii, în art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 126 privind instanțele judecătorești.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 399 alin. 1, art. 452 alin. 1, art. 453 alin. 1 și art. 454 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Leader” — S.R.L. în Dosarul nr. 3.479/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 276

din 18 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26, art. 27 și art. 28 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26, art. 27 și art. 28 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, excepție invocată de Mărgărit-Viorel Matei în Dosarul nr. 4.326/296/2006 al Judecătoriei Satu Mare.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că autorul excepției a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, precum și un punct de vedere al Sindicatului Național al Agenților de Poliție, prin care se solicită Curții Constituționale „admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26, art. 27 și art. 28 din Legea nr. 218/2002 privind modificarea și completarea Codului

de procedură penală și a unor legi speciale, formulată de Matei Mărgărit Viorel.”

Având cuvântul, autorul excepției precizează mai întâi că prin criticile formulate s-a referit la dispozițiile Legii nr. 281/2003. Solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, susținând motivele expuse în fața instanței de judecată, precum și în concluziile scrise depuse la dosarul cauzei. Mai arată că normele criticate au determinat un haos la nivelul instanțelor de judecată, în sensul că polițistul, odată trimis în judecată, își pierde calitatea specială. Se impune, în opinia sa, o decizie a Curții Constituționale, deoarece Legea privind organizarea și funcționarea Poliției Române nu a făcut obiectul niciunei excepții de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public, referitor la obiectul excepției de neconstituționalitate, precizează că această excepție privește dispozițiile art. 26, art. 27 și art. 28 din Legea nr. 218/2002, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 281/2003 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale. Cu privire la excepția ridicată, pune concluzii de respingere, arătând și faptul că, prin criticile formulate, se pun în discuție aspecte referitoare la aplicarea legii în cauza dedusă judecării.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 25 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.326/296/2006, **Judecătoria Satu Mare a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26, art. 27 și art. 28 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, excepție invocată de Mărgărit-Viorel Matei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate aspecte privind „disfuncționalități ale legislației române datorate unei legislații lacunare și contradictorii și a practicii și jurisprudenței neunitare referitoare la Statutul Unic al polițiștilor care face referire doar la Corpul unitar al polițiștilor, la modul de sesizare al instanțelor și la competența acestora după calitatea și gradul profesional.” Se arată că, în speță, competența de soluționare a cauzei se stabilește în funcție de norma procesuală în vigoare la data învestirii instanței cu rechizitoriul, chiar în actul de sesizare al instanței precizându-se că, la data de 4 noiembrie 2003, inculpatul avea calitatea de agent de poliție. Or „caracterul competenței normelor de procedură penală după calitatea specială a persoanei este de strictă interpretare, iar principiul aplicării imediate a normelor procesuale penale nu poate modifica sau stinge calitatea specială deținută în anul 2003.” Se solicită Curții Constituționale să verifice dacă efectele redactării defectuoase privind nivelele diferite de jurisdicție după calitatea specială a persoanei sunt compatibile cu dispozițiile Constituției și dispozițiile celorlalte legi în vigoare în ansamblul lor. Aceasta întrucât „gradul de acces la o instanță competentă este un drept absolut oferit expres de legiuitor”, acest drept fundamental fiind suficient pentru a-i asigura autorului excepției „speranța la un proces echitabil, judecat în primă instanță de către o instanță legal sesizată și competentă după calitatea specială a persoanei, ținând cont atât de principiul preeminenței dreptului, cât și de rolul activ al instanței.” Se mai apreciază că „instanța necompetentă e considerată instanță extraordinară, impunându-se desesizarea instanței și restituirea de îndată a probatoriului incomplet administrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Satu Mare.” Se conchide în sensul că sesizarea Curții Constituționale se impune „pentru ca pe viitor să poată fi o interpretare suplă, precum și o aplicare unitară a legii”.

Judecătoria Satu Mare apreciază că nu sunt încălcate dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. Arată că textele de lege criticate reglementează strict competența instanței după materie, calitatea persoanei, atribuțiile acestora. În plus, „Curtea Constituțională nu se pronunță asupra lacunelor existente într-o lege, ci strict pe textele de lege și apreciază dacă acestea sunt constituționale sau nu.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Apreciază, totodată, că acestea sunt criticate „din perspectiva unei omisiuni de reglementare.”

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, arătând că, „în fapt, însă, autorul excepției susține neconcordanța și contrarietatea dispozițiilor legale și a jurisprudenței cu privire la stabilirea competenței materiale speciale privind judecarea infracțiunilor săvârșite de polițiști”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, art. 3, art. 10 și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, acesta îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 26, art. 27 și art. 28 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române. Față de susținerea autorului excepției în sensul că prin criticile formulate s-a referit la dispozițiile Legii nr. 281/2003, Curtea reține că dispozițiile art. 27 din Legea nr. 218/2002 au fost modificate prin art. IV pct. 1 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003. Potrivit jurisprudenței sale, Curtea Constituțională se va pronunța asupra dispozițiilor art. 26, art. 27 și art. 28 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 9 mai 2002, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile art. 26 din actul normativ menționat reglementează atribuțiile principale ale Poliției Române, iar dispozițiile art. 27 și art. 28 din același act normativ au următorul cuprins:

— Art. 27: „(1) Ministrul de interne, cu avizul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnează polițiști care au calitatea de organe de cercetare ale poliției judiciare.

(2) Urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de procuror în cazul infracțiunilor săvârșite de polițiștii care au calitatea de organe de cercetare ale poliției judiciare.

(3) Infracțiunile săvârșite de polițiștii care au calitatea de organe de cercetare ale poliției judiciare se judecă în prima instanță de către:

a) tribunal, în cazul polițiștilor prevăzuți în art. 14 alin. (2) pct. II din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițiștilor;

b) Curtea de apel, în cazul polițiștilor prevăzuți în art. 14 alin. (2) pct. I lit. e)—j) din Legea nr. 360/2002;

c) Înalta Curte de Casație și Justiție, în cazul polițiștilor prevăzuți în art. 14 alin. (2) pct. I lit. a)—d) din Legea nr. 360/2002.”

— Art. 28: „(1) În îndeplinirea activităților specifice polițiștilor are competența teritorială corespunzătoare unității de poliție din care face parte.

(2) În caz de continuare a unei măsuri sau activități specifice polițiștilor poate acționa și pe raza teritorială a altor unități de poliție, comunicând despre aceasta unității competente.

(3) În caz de detașare sau misiune ordonată pe raza teritorială a altei unități de poliție polițiștilor are competența teritorială stabilită pentru acea unitate. Polițiștilor încadrați în Inspectoratul General al Poliției Române are competență teritorială generală.

(4) Polițiștilor este obligat să intervină și în afara orelor de program, a atribuțiilor sale de serviciu și a competenței teritoriale a unității din care face parte, când ia cunoștință de existența unei infracțiuni flagrante, precum și pentru conservarea probelor în cazul altor infracțiuni a căror cercetare va fi efectuată de organele competente.”

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (2) potrivit cărora „Nimeni nu este mai presus de lege”, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 126 alin. (2) și (5) potrivit cărora competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, respectiv este interzisă înființarea de instanțe extraordinare, precum și dispozițiile art. 131 privind rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că textele de lege criticate, care reglementează atribuțiile principale ale Poliției Române, modul de desemnare al polițiștilor care au calitatea de organe de

cercetare ale poliției judiciare, urmărirea penală a acestora și competența de judecată în primă instanță a infracțiunilor, precum și competența teritorială a polițistului, în îndeplinirea atribuțiilor specifice, nu conțin norme contrare prevederilor constituționale invocate.

De altfel, criticile autorului excepției vizează contrarietatea și caracterul lacunar al dispozițiilor legale, caracterul neunitar al jurisprudenței cu privire la stabilirea competenței materiale a instanțelor în ceea ce privește infracțiunile săvârșite de polițiști, precum și modul de stabilire a competenței în cauza dedusă judecătii. Or, aspectele legate de interpretarea dispozițiilor legale, precum și de necesitatea unei jurisprudențe unitare în

aplicarea acesteia, nu intră în competența Curții Constituționale, ci a instanțelor de judecată, respectiv a Înaltei Curți de Casație și Justiție. În acest sens, art. 126 alin. (3) din Constituție prevede că „Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.” Tot astfel, nu intră în competența Curții Constituționale modificarea sau completarea dispozițiilor legale, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, aceasta „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26, art. 27 și art. 28 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, excepție invocată de Mărgărit-Viorel Matei în Dosarul nr. 4.326/296/2006 al Judecătorei Satu Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 281

din 18 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și a dispozițiilor art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Adriana Veturia Moldovan în Dosarul nr. 1.200/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că autoarea excepției a depus la dosarul cauzei note de ședință, prin care arată că excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect, având în vedere respingerea propunerii de arestare preventivă.

Reprezentantul Ministerului Public, arătând că excepția de neconstituționalitate este de ordine publică, astfel încât aceasta nu se află la dispoziția părții care a ridicat-o, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.200/33/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Adriana Veturia Moldovan.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că „chiar dacă, la prima vedere, această dispoziție pare să constituie o garanție a independenței magistraților, în realitate ea constituie o încălcare a principiului constituțional al independenței și imparțialității instanței de judecată.” Astfel, „odată ce Consiliul Superior al Magistraturii se pronunță în sensul avizării favorabile a arestării unui magistrat, acest aviz constituie un mijloc de presiune asupra judecătorului chemat să se pronunțe asupra propunerii de arestare preventivă, în condițiile în care cariera sa depinde în mod

exclusiv de Consiliul Superior al Magistraturii.” Or, „potrivit dispozițiilor art. 124, art. 134 și art. 21 din Constituție, dreptul oricărei persoane la o judecată în fața unei instanțe independente și imparțiale este garantat la nivel constituțional”, iar aceste texte trebuie interpretate prin raportare la prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale astfel cum au fost interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Potrivit acestei jurisprudențe, „existența unor indicii de lipsă de neutralitate, a unei aparențe în acest sens, este suficientă pentru a înlătura prezumția de neutralitate a judecătorului”. În ceea ce privește art. 148 lit. f) din Codul de procedură penală, se arată că este contrar dreptului la libertate și la siguranță, deoarece „omite să stabilească anumite condiții obiective de determinare a situațiilor în care se poate dispune arestarea unor persoane, lăsând aceasta la arbitriul judecătorului.”

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, precum și cele ale art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004: „*Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi percheziționați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii.*”;

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție invocată de Adriana Veturia Moldovan în Dosarul nr. 1.200/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

— art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală: „*Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și există vreunul dintre următoarele cazuri: [...]*”

f) *inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și există probe că lăsarea sa în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 23 — *Libertatea individuală*, art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și art. 134 alin. (4) referitoare la atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii, cu raportare la art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la libertatea individuală.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, contrar susținerilor autorului excepției, dispozițiile art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, potrivit cărora judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi percheziționați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, dau expresie unei atribuții a acestui organism, stabilite prin legea sa organică, „*în realizarea rolului său de garant al independenței justiției*”, așadar sunt în concordanță cu dispozițiile art. 133 alin. (1) și art. 134 alin. (4) din Constituție. Nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 21 și art. 124 din Legea fundamentală, întrucât dispozițiile art. 95 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 nu stabilesc nicio obligație pentru judecătorii investiți cu soluționarea cererilor la care textul legal face referire, de natură să știrbească în vreun fel independența acestora, consfințită prin dispozițiile art. 124 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii*”.

Cât privește dispozițiile art. 148 alin. 1 lit. f) din Codul de procedură penală, acestea sunt criticate pentru faptul că sunt interpretabile, întrucât omit să stabilească situațiile în care poate dispune arestarea unor persoane, „lăsând aceasta la arbitriul judecătorului”. Or, o asemenea împrejurare nu constituie în sine o încălcare a dispozițiilor constituționale, întrucât rolul instanței judecătorești este tocmai acela de a interpreta actul normativ și de a-l aplica la speța concretă. În plus, criticile privind caracterul lacunar sau defectuos al redactării prevederilor criticate nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”.

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 288

din 18 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1)—(6) lit. a)—c) și alin. (7) și (8), art. 97, art. 98 și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96, art. 97, art. 98 și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Gheorghe Ciobâca în Dosarul nr. 6.743/270/2007 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă în ceea ce privește art. 96 alin. (6) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, având în vedere Decizia nr. 661/2007 a Curții Constituționale, și ca neîntemeiată în ceea ce privește celelalte texte legale criticate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.743/270/2007, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96, art. 97, art. 98 și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Gheorghe Ciobâca.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că instituirea unui regim sancționator contravențional, cu consecința aplicării, în mod cumulativ, de sancțiuni constând în puncte de amendă, suspendarea exercitării dreptului de a conduce, puncte de penalizare și măsuri tehnico-administrative, constituie o restrângere excesivă a unor drepturi, în situații care nu se încadrează în cele prevăzute de art. 53 alin. (1) din Constituție. Se arată în acest sens că legiuitorul trebuie să se asigure că prin regulile și sancțiunile instituite nu sunt încălcate drepturile fundamentale ale cetățenilor, de care aceștia beneficiază potrivit principiului universalității, consacrat de art. 15 alin. (1) din Constituție. De asemenea, în situația restrângerii unor drepturi sau al unor libertăți, măsura trebuie să respecte condițiile expres prevăzute de art. 53 alin. (2) din Constituție. Se mai susține că scopul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, astfel cum este circumstanțiat încă din primul articol al ordonanței de urgență, poate fi atins prin utilizarea altor mijloace, care să nu pună în discuție existența unor drepturi sau libertăți.

Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și ale art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare a Curții, îl constituie dispozițiile art. 96, art. 97, art. 98 și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice. Din examinarea concluziilor scrise depuse de autorul excepției în dosarul instanței de judecată, preluate în considerentele încheierii de sesizare, rezultă că acesta înțelege să critice, în ceea ce privește art. 96 din actul normativ menționat, alin. (1)—(6) lit. a)—c) și alin. (7) și (8) ale acestui text. Astfel fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, cuprinse în art. 96 alin. (1)—(6) lit. a)—c) și alin. (7) și (8), care reglementează sancțiunile contravenționale complementare, în art. 97 privind măsurile tehnico-administrative, în art. 98 referitor la punctele-amendă corespunzătoare claselor de sancțiuni contravenționale și în art. 102 alin. (3) lit. e) potrivit căroră *„Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte: [...]*

e) depășirea cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv și pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 15 — *Universalitatea* și ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, textele de lege criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd, în deplin acord cu principiile care fundamentează statul de drept, sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere, în scopul prevăzut încă din primul articol al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, respectiv „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, cât și a mediului”. Așa fiind, reglementarea unor sancțiuni contravenționale pentru încălcarea acestor reguli este deplin

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, ale art. 11 alin. (1) lit. A.d) și ale art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (1)—(6) lit. a)—c) și alin. (7) și (8), art. 97, art. 98 și art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Gheorghe Ciobâca în Dosarul nr. 6.743/270/2007 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 334

din 25 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Vlădescu, Adrian Voicu și Gherghina Sacaleanu în Dosarul nr. 8.199/299/2009 al Judecătoriei Sectorului 1 București și de Societatea Comercială „Argomm Ro” — S.R.L. din Timișoara în dosarele nr. 2.493/30/2009 și nr. 2.463/30/2009 ale Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrative, cauze care formează obiectul dosarelor nr. 5.066D/2009, nr. 8.106D/2009 și nr. 8.107D/2009 ale Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 5.066D/2009,

justificată din perspectiva interesului general ocrotit și nu aduce nicio atingere principiului constituțional referitor la universalitatea drepturilor și libertăților fundamentale. În același sens, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, de exemplu prin deciziile nr. 287 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 7 aprilie 2008, nr. 210 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 20 aprilie 2007, și nr. 44 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 23 februarie 2005. Întrucât nu au intervenit elemente noi, cele statuate în jurisprudența menționată își mențin valabilitatea.

nr. 8.106D/2009 și nr. 8.107D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea dosarelor nr. 8.106D/2009 și nr. 8.107D/2009 la Dosarul nr. 5.066DD/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.199/299/2009 de Judecătoria Sectorului 1 București, și încheierile din 23 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.493/30/2009 și nr. 2.463/30/2009 de Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Viorel Vlădescu,

Adrian Voicu, Gherghina Sacaleanu și de Societatea Comercială „Argomm Ro” — S.R.L. din Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii Viorel Vlădescu, Adrian Voicu și Gherghina Sacaleanu susțin că dispozițiile art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1), (2) și (3), precum și prevederile art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, dispozițiile de lege criticate contravin art. 284 din Codul muncii, potrivit cărora instanța competentă pentru soluționarea conflictelor de muncă este tribunalul în a cărui circumscripție își are domiciliul sau reședința reclamantul. În acest sens, autorii excepției arată că legiuitorul a stabilit această competență pentru asigurarea „liberului acces la justiție al salariatului” și de aceea consideră că este injustă reglementarea impusă de textul criticat potrivit căreia executarea titlului executoriu se face la sediul debitorului sau al terțului poprit, cu atât mai mult cu cât, în speță, debitorul este Societatea Comercială „Petrom” — S.A. care are sediul unic în București.

Autorul excepției Societatea Comercială „Argomm Ro” — S.R.L. din Timișoara susține că dispozițiile de lege atacate contravin prevederilor constituționale ale art. 1, art. 21 și art. 126 din Constituția României și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care permit înființarea popririi de către executorul judecătoresc, fără ca în prealabil această măsură să fi fost încuviințată de către instanța judecătorească. Consideră că prin înlăturarea instanței de judecată în controlul de legalitate asupra începerii procedurii execuționale se aduce atingere principiului separației puterilor în stat.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul conținut: „*Poprirea se înființează la cererea creditorului, de executorul judecătoresc de la domiciliul sau sediul debitorului ori de la domiciliul sau sediul terțului poprit.*”

Autorii excepției susțin că acest text de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 1 referitoare la principiul separației și echilibrul puterilor în stat, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 126 privind instanțele judecătorești, prevederile

art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și pe cele ale art. 284 din Codul muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că, asupra constituționalității art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, s-a pronunțat prin numeroase decizii, precum Decizia nr. 1.172 din 17 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 6 octombrie 2009.

Cu acel prilej, Curtea a statuat că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul atribuțiilor sale, astfel cum sunt determinate prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora competența, procedura de judecată, inclusiv procedura executării silite, precum și căile de atac sunt prevăzute numai prin lege.

De asemenea, Curtea a stabilit că textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât reglementarea este aplicabilă tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de ipoteza normei, și anume creditorilor deținători ai unui titlu executoriu, care solicită executorului judecătoresc înființarea popririi, fără discriminări și fără privilegii.

Or, este îndeobște cunoscut că bunurile asupra cărora poartă executarea silită se află de cele mai multe ori la sediul debitorului sau al terțului poprit, caz în care și executarea silită este mai lesne de îndeplinit.

Este, de asemenea, de necontestat că interesul creditorilor vizează o executare rapidă, caz în care este justificată opțiunea legiuitorului pentru desemnarea executorilor judecătorești de la sediul debitorului sau al terțului poprit.

Curtea a constatat că este nefondată și critica autorilor excepției potrivit căreia reglementarea dedusă controlului îngrădește accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, în condițiile în care art. 399 din Codul de procedură civilă prevede că împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare, oferind toate garanțiile procesuale pentru realizarea deplină a acestor drepturi.

Pentru motivele expuse mai sus, nu s-a reținut nici încălcarea prevederilor cuprinse în art. 6 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea a mai constatat că este de competența legiuitorului stabilirea procedurii de executare silită, astfel încât acesta poate reglementa atât reguli generale, cât și excepții de la acestea, în funcție de specificul fiecărui caz în parte. În cazul de față, legiuitorul are deplină legitimitate constituțională în a reglementa competența executorului judecătoresc de la domiciliul sau sediul debitorului ori de la domiciliul sau sediul terțului poprit de a înființa poprirea la cererea creditorului.

Referitor la contrarietatea textului criticat față de dispozițiile art. 284 din Codul muncii, Curtea reține că nu se poate pronunța asupra neconcordanțelor dintre diferite norme juridice, ci numai asupra înțelesului dispozițiilor legale criticate, în raport cu prevederile și principiile constituționale.

În fine, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora înființarea popririi se face de către executorul judecătoresc, fără ca, în prealabil, aceasta să se încuviințeze de către instanța de judecată, Curtea, prin Decizia nr. 53 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 5 martie 2010, a constatat că, potrivit dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 42/2009 pentru modificarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 15 mai 2009, cererea de executare silită, însoțită de titlul executoriu, se depune la

executorul judecătoresc, iar acesta va solicita, de îndată, instanței de executare încuviințarea executării silite. Având în vedere că dispozițiile art. 373¹ fac parte din *Capitolul I — „Dispozițiile generale” al Cărtii a V-a — „Despre executarea silită”* din Codul de procedură civilă, aceste norme de procedură

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

se aplică în mod corespunzător și în cazul executării silite prin poprire.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine reconsiderarea jurisprudenței în materie, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Viorel Vlădescu, Adrian Voicu și Gherghina Sacaleanu în Dosarul nr. 8.199/299/2009 al Judecătorei Sectorului 1 București și de Societatea Comercială „Argomm Ro” — S.R.L. din Timișoara în dosarele nr. 2.493/30/2009 și nr. 2.463/30/2009 ale Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind constituirea Consiliului miniștrilor apărării naționale

În temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) și ale art. 44 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se constituie Consiliul miniștrilor apărării naționale, for consultativ ce creează cadrul organizat și permanent de întâlnire a persoanelor care îndeplinesc/au îndeplinit funcția de ministru al apărării naționale începând cu anul 1992.

Art. 2. — Persoanele prevăzute la art. 1 participă voluntar, pe bază de invitație a ministrului apărării naționale în exercițiu, la activitățile organizate la sediul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 3. — Consiliul miniștrilor apărării naționale are următoarele obiective:

a) dezbateră problemelor cu care se confruntă organismul militar și identificarea de soluții utile și concrete pentru gestionarea acestora;

b) valorificarea experienței acumulate de către membrii acestuia;

c) stimularea preocupărilor pentru efectuarea de studii, sinteze, analize;

d) facilitarea realizării unui canal de comunicare, atât între membrii consiliului, cât și între instituțiile, autoritățile sau organizațiile în care aceștia își desfășoară activitatea, pentru sprijinirea politicilor și inițiativelor în domeniul apărării naționale;

e) dezvoltarea și punerea la dispoziția decidenților din domeniul politico-militar a unor idei, recomandări sau propuneri care pot contribui la anticiparea și prevenirea unor inconsecvențe în politicile din domeniul apărării naționale;

f) îmbunătățirea imaginii armatei în societatea civilă, mass-media etc.

Art. 4. — Consiliul miniștrilor apărării naționale elaborează recomandări cu caracter consultativ.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea

București, 14 aprilie 2010.
Nr. M.44.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 21/2007 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-RA, Regulile aerului, ediția 02/2006**

Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, ca autoritate de stat în domeniul transporturilor,

în temeiul prevederilor art. 4 lit. b) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 21/2007 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române RACR-RA, Regulile aerului, ediția 02/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 și 71 bis din 30 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul 1 „Definiții”, după punctul 49 se introduce un nou punct, punctul 49¹, cu următorul cuprins:

„49¹. **Plan de zbor simplificat.** Informații transmise din zbor către unitatea ATS competentă de echipajul unei aeronave aflate în zbor VFR, în scopul obținerii aprobării de traversare a unui spațiu controlat sau pentru aterizarea pe un aerodrom controlat.”

2. La capitolul 3 „Reguli generale”, articolul RACR-RA 3.030 „Planuri de zbor”, punctul 2 „Conținutul unui plan de zbor” se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. Conținutul unui plan de zbor

2.1. Planul de zbor trebuie să conțină informațiile referitoare la acele elemente, prevăzute în lista de mai jos, considerate relevante de către autoritatea ATS corespunzătoare:

2.1.1. Identificarea aeronavei

2.1.2. Regulile de zbor și tipul zborului

2.1.3. Numărul și tipul (tipurile) aeronavei (aeroravelor) și categoria turbulenței de siaz

2.1.4. Echipament

2.1.5. Aerodromul de plecare/Heliportul/Terenul temporar de zbor (poziția aeronavei la momentul depunerii în timpul zborului a unui nou plan de zbor)

2.1.6. Ora estimată de plecare de la locul de staționare (estima survolării primului punct de pe ruta planului de zbor de pe în timpul zborului)

2.1.7. Viteza (vitezele) de croazieră

2.1.8. Nivelul (nivelurile) de croazieră

2.1.9. Ruta de urmat

2.1.10. Aerodromul/Heliportul/Terenul temporar de zbor de destinație și durata totală estimată a zborului

2.1.11. Aerodromul (aerodromurile) de rezervă

2.1.12. Autonomia aeronavei

2.1.13. Numărul total de persoane la bord

2.1.14. Echipamentul de urgență și supraviețuire

2.1.15. Alte informații

2.2. Planul de zbor simplificat conține informațiile solicitate de unitatea ATS competentă și se transmite cu cel puțin 10 minute înainte de ora la care se estimează că aeronava va pătrunde în spațiul aerian controlat.”

3. La capitolul 3, articolul RACR-RA 3.030, punctul 3 „Completarea unui plan de zbor”, după paragraful 3.2 se introduce un nou paragraf, paragraful 3.3, cu următorul cuprins:

„3.3. În cazul planului de zbor simplificat nu este necesară completarea unui formular FPL, iar unitatea ATS competentă nu are obligația de a retransmite datele acestuia.”

4. La capitolul 3, articolul RACR-RA 3.030, punctul 5 „Închiderea unui plan de zbor”, paragraful 5.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.2. Planul de zbor simplificat se consideră închis la părăsirea spațiului aerian controlat sau la aterizarea pe un aerodrom controlat.”

5. La anexa 1 „Semne și semnale”, punctul 5 „Semnale pentru dirijarea la sol”, subpunctul 5.1.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5.1.2. Mijloacele de semnalizare (paletele, barele luminoase, lanternele electrice etc.) vor fi utilizate de dispecerul de sol/controlorul de trafic aerian dirijare sol* (*persoană autorizată intern în cazul aerodromurilor) pentru a facilita observarea lor de către pilot. Acesta va fi poziționat cu fața la aeronavă după cum urmează:

a) pentru aeronave cu aripi fixe, în fața extremității planului stâng, unde poate fi văzut cel mai bine de către pilot;

b) pentru elicoptere, în locul în care este cel mai vizibil de către pilot.”

6. La anexa 1, punctul 5, tabelul A „Semnale obligatorii efectuate de Dispecerul de sol pentru dirijarea aeroravelor precum și semne făcute de piloți”, paragraful 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. **Liber la deplasarea către/dinspre poziția de parcare**
Brațul drept întins deasupra capului cu bara îndreptată în sus; mâna stângă se mișcă spre corp cu bara îndreptată în jos. Acest semnal reprezintă indicația persoanei poziționate la capătul planului aeronavei către pilot/dispecer/operator tractare că mișcarea aeronavei către/dinspre poziția de parcare este obstrucționată.”

7. La anexa 1, punctul 5, tabelul A, se elimină paragraful 21 și se dă o nouă numerotare textului.

8. La anexa 1, după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 6 „Semnalizare standard, cu mâinile, pentru situații de urgență”^{*)}, cu următorul cuprins:

„6. SEMNALIZARE STANDARD, CU MÂINILE, PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

Următoarele semnale făcute cu mâna sunt stabilite ca minim necesar pentru comunicații de urgență între personalul implicat

în acțiunile de salvare și de stingere a incendiilor (coordonator/agenți de salvare și stingere), echipajele de comandă și/sau echipajele de cabină ale aeronavelor implicate în incident. Semnalele de urgență ar trebui să se facă din partea stângă față a aeronavei pentru echipajul aflat în cabină.

Notă:

În scopul comunicării eficiente cu echipajul de cabină, semnalizarea cu brațele a situațiilor de urgență poate fi făcută de către agenți de salvare și stingere și de pe alte poziții.

1. **RECOMANDĂ EVACUAREA** — evacuare recomandată de către coordonatorul situației de urgență în scopul salvării ocupanților aeronavei și al intervenției contra incendiului, în baza evaluării, din exterior, a stării navei.

Brațul stâng întins în față și ținut la orizontală, cu antebrațul ridicat la nivelul ochilor. Executați cu brațul un semn de mișcare către înapoi. Mâna dreaptă este lipită de corp.

Noaptea — la fel, dar cu baghete luminoase.

2. **RECOMANDĂ OPRIREA** — oprirea evacuării aflate în curs de desfășurare sau oprirea deplasării aeronavei ori oprirea altor activități aflate în desfășurare.

Mâinile în fața capului — încrucișate în dreptul încheieturilor.

Noaptea — la fel, dar cu baghete luminoase.

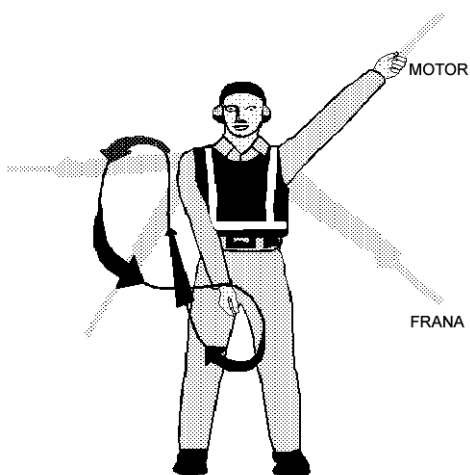

3. **URGENȚĂ ÎNLĂTURATĂ** — nu sunt evidente condiții periculoase, în afara aeronavei, sau «totul este în regulă».

Mâinile întinse spre exterior și în jos, la un unghi de 45 grade. Mâinile se mișcă simultan spre interior mai jos de talie până se încrucișează la nivelul încheieturilor, după care revin la poziția inițială.

Noaptea — la fel, dar cu baghete luminoase.

^{*)} Semnalele prevăzute în cadrul acestui punct sunt reproduse în facsimil.

4. INCENDIU

Se mișcă mâna dreaptă sub forma cifrei 8 (opt), de la umăr către genunchi, indicându-se, în același timp, cu mana stângă zona incendiului.

Noaptea — la fel, dar cu baghete luminoase.”

9. Anexa 3 „Tabele cu niveluri de croazieră”¹⁾ se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA 3

Tabele cu niveluri de croazieră

Niveluri de croazieră care trebuie respectate

RVSM — ÎN PICIOARE

a) În regiunile în care altitudinea este exprimată în picioare, în baza unor acorduri regionale de navigație aeriană și conform condițiilor specificate în această reglementare, se aplică o eșalonare minimă pe verticală (VSM) de 1.000 ft între nivelurile de zbor de la FL 290 până la FL 410 inclusiv*):

DIRECȚIE MAGNETICĂ DE ZBOR**)

De la 000 grade la 179 grade***)					De la 180 grade la 359 grade***)						
Zboruri IFR		Zboruri VFR			Zboruri IFR		Zboruri VFR				
Nivel de zbor		Nivel de zbor			Nivel de zbor		Nivel de zbor				
FL Picioare	Metri	FL Picioare	Metri	FL Picioare	Metri	FL Picioare	Metri	FL Picioare	Metri		
010	1000	300	-	-	-	020	2000	600	-	-	-
030	3000	900	035	3500	1050	040	4000	1200	045	4500	1350
050	5000	1500	055	5500	1700	060	6000	1850	065	6500	2000
070	7000	2150	075	7500	2300	080	8000	2450	085	8500	2600
090	9000	2750	095	9500	2900	100	10000	3050	105	10500	3200
110	11000	3350	115	11500	3500	120	12000	3650	125	12500	3800
130	13000	3950	135	13500	4100	140	14000	4250	145	14500	4400
150	15000	4550	155	15500	4700	160	16000	4900	165	16500	5050
170	17000	5200	175	17500	5350	180	18000	5500	185	18500	5650
190	19000	5800	195	19500	5950	200	20000	6100	205	20500	6250
210	21000	6400	215	21500	6550	220	22000	6700	225	22500	6850
230	23000	7000	235	23500	7150	240	24000	7300	245	24500	7450
250	25000	7600	255	25500	7750	260	26000	7900	265	26500	8100
270	27000	8250	275	27500	8400	280	28000	8550	285	28500	8700
290	29000	8850	300	30000	9150						
310	31000	9450	320	32000	9750						
330	33000	10050	340	34000	10350						
350	35000	10650	360	36000	10950						
370	37000	11300	380	38000	11600						
390	39000	11900	400	40000	12200						
410	41000	12500	430	43000	13100						
450	45000	13700	470	47000	14350						
490	49000	14950	510	51000	15550						
etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.						

*) Fac excepție cazurile în care, în baza unor acorduri regionale de navigație aeriană, este prevăzută utilizarea unui tabel modificat al nivelurilor de zbor, bazat pe o eșalonare minimă verticală nominală de 1.000 ft (300 m), de către aeronave care operează peste FL 410 în zonele desemnate ale spațiului aerian, în condițiile specificate.

**) Direcția magnetică sau, în regiunile polare la latitudini mai mari de 70 grade și în extensiile la aceste zone așa cum sunt indicate de către autoritatea ATS competentă, direcția de rețea (grid tracks) determinată de linii paralele cu meridianul Greenwich, suprapusă pe o hartă polară stereografică în care direcția către nordul magnetic este folosită ca nord rețea (Grid North).

***) Cu excepția cazurilor când, în baza unor acorduri regionale de navigație aeriană, pe direcțiile de la 090 la 269 grade și de la 270 la 089 grade, sunt specificate direcții predominante de trafic și proceduri de tranziție corespunzătoare asociate acestora.

1) Tabelele prevăzute în cadrul acestui punct sunt reproduse în facsimil.

Notă:

Materialul de îndrumare referitor la eşalonarea verticală se află în Manualul de implementare a eşalonării verticale minime de 300 m (1.000 ft) între FL 290 și FL 410 inclusiv (OACI doc. 9574) și pentru spațiul EUR RVSM în Manualul ATC pentru asigurarea eşalonării verticale minime (RVSM) în Europa (doc. EUROCONTROL ASM.ET.1:ST.13.5000).

RVSM — ÎN METRI

b) În regiunile în care altitudinea este exprimată în metri, în baza unor acorduri regionale de navigație aeriană și conform condițiilor specificate în această reglementare, se aplică o eşalonare minimă pe verticală (VSM) de 300 m între 8.900 metri și 12.500 metri inclusiv*):

DIRECȚIE MAGNETICĂ DE ZBOR**)

De la 000 grade la 179 grade***)						De la 180 grade la 359 grade***)					
Zboruri IFR			Zboruri VFR			Zboruri IFR			Zboruri VFR		
Nivel de zbor			Nivel de zbor			Nivel de zbor			Nivel de zbor		
Standard	Metri	Picioare	Standard	Metri	Picioare	Standard	Metri	Picioare	Standard	Metri	Picioare
metric			metric			metric			metric		
0030	300	1000	-	-	-	0060	600	2000	-	-	-
0090	900	3000	0105	1050	3500	0120	1200	3900	0135	350	4400
0150	1500	4900	0165	1650	5400	0180	1800	5900	0195	1950	6400
0210	2100	6900	0225	2250	7400	0240	2400	7900	0255	2550	8400
0270	2700	8900	0285	2850	9400	0300	3000	9800	0315	3150	10300
0330	3300	10800	0345	3450	11300	0360	3600	11800	0375	3750	12300
0390	3900	12800	0405	4050	13300	0420	4200	13800	0435	4350	14300
0450	4500	14800	0465	4650	15300	0480	4800	15700	0495	4950	16200
0510	5100	16700	0525	5250	17200	0540	5400	17700	0555	5550	18200
0570	5700	18700	0585	5850	19200	0600	6000	19700	0615	6150	20200
0630	6300	20700	0645	6450	21200	0660	6600	21700	0675	6750	22100
0690	6900	22600	0705	7050	23100	0720	7200	23600	0735	7350	24100
0750	7500	24600	0765	7650	25100	0780	7800	25600	0795	7950	26100
0810	8100	26600	0825	8250	27100	0840	8400	27600	0855	8550	28100
0890	8900	29100	0920	9200	30100						
0950	9500	31100	0980	9800	32100						
1010	10100	33100	1040	10400	34100						
1070	10700	35100	1100	11000	36100						
1130	11300	37100	1160	11600	38100						
1190	11900	39100	1220	12200	40100						
1250	12500	41100	1310	13100	43000						
1370	13700	44900	1430	14300	46900						
1490	14900	48900	1550	15500	50900						
etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.						

*) Fac excepție cazurile în care, în baza unor acorduri regionale de navigație aeriană, este prevăzută utilizarea unui tabel modificat al nivelurilor de zbor, bazat pe o eşalonare minimă verticală nominală de 1.000 ft (300 m), de către aeronave care operează peste FL 410 în zonele desemnate ale spațiului aerian, în condițiile specificate.

**) Direcția magnetică sau, în regiunile polare la latitudini mai mari de 70 grade și în extensiile la aceste zone așa cum sunt indicate de către autoritatea ATS competentă, direcția de rețea (grid tracks) determinată de linii paralele cu meridianul Greenwich, suprapusă pe o hartă polară stereografică în care direcția către nordul magnetic este folosită ca nord rețea (Grid North).

***) Cu excepția cazurilor când, în baza unor acorduri regionale de navigație aeriană, pe direcțiile de la 090 la 269 grade și de la 270 la 089 grade, sunt specificate direcții predominante de trafic și proceduri de tranziție corespunzătoare asociate acestora.

Notă:

Materialul de îndrumare referitor la eşalonarea verticală se află în Manualul de implementare a eşalonării verticale minime de 300 m (1.000 ft) între FL 290 și FL 410 inclusiv (OACI doc. 9574) și pentru spațiul EUR RVSM în Manualul ATC pentru asigurarea eşalonării verticale minime (RVSM) în Europa (doc. EUROCONTROL ASM.ET.1:ST.13.5000).

NON-RVSM — ÎN PICIOARE

c) În alte regiuni în care unitatea de măsură primară utilizată este exprimată în picioare:

DIRECȚIE MAGNETICĂ DE ZBOR*)

De la 000 grade la 179 grade**)						De la 180 grade la 359 grade**)					
Zboruri IFR			Zboruri VFR			Zboruri IFR			Zboruri VFR		
Nivel de zbor			Nivel de zbor			Nivel de zbor			Nivel de zbor		
FL Picioare		Metri	FL Picioare		Metri	FL Picioare		Metri	FL Picioare		Metri
010	1000	300	-	-	-	20	2000	600	-	-	-
030	3000	900	035	3500	1050	40	4000	1200	045	4500	1350
050	5000	1500	055	5500	1700	60	6000	1850	065	6500	2000
070	7000	2150	075	7500	2300	80	8000	2450	085	8500	2600
090	9000	2750	095	9500	2900	100	10000	3050	105	10500	3200
110	11000	3350	115	11500	3500	120	12000	3650	125	12500	3800
130	13000	3950	135	13500	4100	140	14000	4250	145	14500	4400
150	15000	4550	155	15500	4700	160	16000	4900	165	16500	5050
170	17000	5200	175	17500	5350	180	18000	5500	185	18500	5650
190	19000	5800	195	19500	5950	200	20000	6100	205	20500	6250
210	21000	6400	215	21500	6550	220	22000	6700	225	22500	6850
230	23000	7000	235	23500	7150	240	24000	7300	245	24500	7450
250	25000	7600	255	25500	7750	260	26000	7900	265	26500	8100
270	27000	8250	275	27500	8400	280	28000	8550	285	28500	8700
290	29000	8850	300	30000	9150	310	31000	9450	320	32000	9750
330	33000	10050	340	34000	10350	350	35000	10650	360	36000	10950
370	37000	11300	380	38000	11600	390	39000	11900	400	40000	12200
410	41000	12500	420	42000	12800	430	43000	13100	440	44000	13400
450	45000	13700	460	46000	14000	470	47000	14350	480	48000	14650
490	49000	14950	500	50000	15250	510	51000	15550	520	52000	15850
etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.

*) Direcția magnetică sau, în regiunile polare la latitudini mai mari de 70 grade și în extensiile la aceste zone așa cum sunt indicate de către autoritatea ATS competentă, direcția de rețea (grid tracks) determinată de linii paralele cu meridianul Greenwich, suprapusă pe o hartă polară stereografică în care direcția către nordul magnetic este folosită ca nord rețea (Grid North).

**) Cu excepția cazurilor când, în baza unor acorduri regionale de navigație aeriană, pe direcțiile de la 090 la 269 grade și de la 270 la 089 grade, sunt specificate direcții predominante de trafic și proceduri de tranziție corespunzătoare asociate acestora.

Notă:

Materialul de îndrumare referitor la eșalonarea verticală se află în Manualul de implementare a eșalonării verticale minime de 300 m (1.000 ft) între FL 290 și FL 410 inclusiv (OACI doc. 9574) și pentru spațiul EUR RVSM în Manualul ATC pentru asigurarea eșalonării verticale minime (RVSM) în Europa (doc. EUROCONTROL ASM.ET.1:ST.13.5000).

NON-RVSM — ÎN METRI

d) În alte regiuni în care unitatea de măsură primară utilizată este metrul:

DIRECȚIE MAGNETICĂ DE ZBOR*)

De la 000 grade la 179 grade**)				De la 180 grade la 359 grade**)			
Zboruri IFR		Zboruri VFR		Zboruri IFR		Zboruri VFR	
Nivel de zbor		Nivel de zbor		Nivel de zbor		Nivel de zbor	
Standard Metri	Picioare metric	Standard Metri	Picioare metric	Standard Metri	Picioare metric	Standard Metri	Picioare metric
0030	300	1000	-	-	-	0060	600
0090	900	3000	0105	1050	3500	0120	1200
0150	1500	4900	0165	1650	5400	0180	1800
0210	2100	6900	0225	2250	7400	0240	2400
0270	2700	8900	0285	2850	9400	0300	3000
0330	3300	10800	0345	3450	11300	0360	3600
0390	3900	12800	0405	4050	13300	0420	4200
0450	4500	14800	0465	4650	15300	0480	4800
0510	5100	16700	0525	5250	17200	0540	5400
0570	5700	18700	0585	5850	19200	0600	6000
0630	6300	20700	0645	6450	21200	0660	6600
0690	6900	22600	0705	7050	23100	0720	7200
0750	7500	24600	0765	7650	25100	0780	7800
0810	8100	26600	0825	8250	27100	0840	8400
0890	8900	29100	0920	9200	30100	0950	9500
1010	10100	33100	1040	10400	34100	1070	10700
1130	11300	37100	1160	11600	38100	1190	11900
1250	12500	41100	1280	12800	42100	1310	13100
1370	13700	44900	1400	14000	46100	1430	14300
1490	14900	48900	1520	15200	49900	1550	15500
etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.	etc.

*) Direcția magnetică sau, în regiunile polare la latitudini mai mari de 70 grade și în extensiile la aceste zone așa cum sunt indicate de către autoritatea ATS competentă, direcția de rețea (grid tracks) determinată de linii paralele cu meridianul Greenwich, suprapusă pe o hartă polară stereografică în care direcția către nordul magnetic este folosită ca nord rețea (Grid North).

**) Cu excepția cazurilor când, în baza unor acorduri regionale de navigație aeriană, pe direcțiile de la 090 la 269 grade și de la 270 la 089 grade, sunt specificate direcții predominante de trafic și proceduri de tranziție corespunzătoare asociate acestora.

Notă:

Materialul de îndrumare referitor la eșalonarea verticală se află în Manualul de implementare a eșalonării verticale minime de 300 m (1.000 ft) între FL 290 și FL 410 inclusiv (OACI doc. 9574) și pentru spațiul EUR RVSM în Manualul ATC pentru asigurarea eșalonării verticale minime (RVSM) în Europa (doc. EUROCONTROL ASM.ET.1:ST.13.5000)."

10. La anexa 5 „Intervenția ilicită”, punctul 2.2, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) dacă nu au fost stabilite proceduri regionale aplicabile, să continue zborul la un nivel care diferă față de nivelurile de croazieră normal utilizate pentru zboruri IFR cu:

- 150 m (500 ft) în zonele în care este aplicată o eșalonare verticală minimă de 300 m (1000 ft); sau
- 300 m (1000 ft) în zonele în care este aplicată o eșalonare verticală minimă de 600 m (2000 ft)."

Art. II. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română va lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea Berceanu

București, 7 aprilie 2010.
Nr. 276.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

